

Resolució 215/2017, de 27 de juny

Número d'expedient de la Reclamació: 271/2017

Administració reclamada: Ajuntament d'Olèrdola.

Informació reclamada: Estat de recepció d'unes obres municipals.

Sentit de la Resolució: Inadmissió.

Resum: La legislació de règim local fa una regulació diferent, tant substantiva, com de procediment, de les sol·licituds d'informació municipal i dels precs i preguntes. La GAIP no és competent en relació amb iniciatives d'electes locals que s'identifiquen com a precs o preguntes, encara que el seu contingut materialment comporti sol·licituds d'informació.

Paraules clau: Administració local. Electes locals. Informació pública. Precs i preguntes.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 19 de juny de 2017 entra a la GAIP la Reclamació 271/2017, presentada per una regidora del Grup municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) contra l'Ajuntament d'Olèrdola, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació regulat per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG).
2. L'1 de juny de 2017 la persona reclamant, mitjançant un formulari de "Cita amb un càrrec electe o un tècnic municipal", va formular la següent sol·licitud: "En el darrer Ple municipal vam fer una pregunta al regidor senyor ..., respecte al motiu pel qual La Plana no està encara recepcionada. Ens va remetre a l'arquitecte municipal perquè ens la respongués. Hem d'utilitzar la via de la instància per què el senyor Alcalde-president de la corporació ens obliga a entrar una instància cada vegada que ens volem adreçar a un tècnic municipal per fer-li una pregunta tècnica".
3. La Reclamació presentada el 19 de juny de 2017 informa que la reunió demanada amb la sol·licitud anterior hauria tingut lloc el 13 de juny i que en el seu decurs s'hi hauria incorporat i intervingut l'Alcalde, el que suposaria una coerció al personal tècnic i una ingerència en l'exercici de les funcions de control que corresponen als regidors i a les regidores de l'oposició. Davant d'aquests fets, i després d'invocar jurisprudència i doctrina de la GAIP sobre l'accés dels i de les electes locals a la informació municipal, la Reclamació acaba demanant "que la GAIP requereixi a l'Ajuntament d'Olèrdola, si ho estima, que permeti l'accés a la informació sense ingerències, complint així els pronunciaments judicials enumerats en el present escrit i la normativa d'aplicació".

Fonaments jurídics

1. *Inadmissibilitat de la Reclamació*

Aquesta Reclamació es planteja per part d'una persona que té la condició d'electe local, en exercici dels seus drets de participació política. Aquest fet podria dur a dubtar sobre la procedència d'aquesta via de garantia. A partir de la Resolució d'11 de febrer de 2016, sobre la Reclamació 4/2016, la GAIP ve admetent reiteradament reclamacions en relació amb sol·licituds d'informació municipal emparades en el dret a la informació reconegut a favor dels i de les electes locals per l'article 164 LMRLC. Tot i que la legislació de règim local remet directament a la jurisdicció contenciosa administrativa l'eventual impugnació de tota mena de resolucions dels òrgans i autoritats locals, sense fer cap referència a la via de reclamació davant la GAIP, aquesta Comissió de Garantia ve entenent que això obeeix al fet que la legislació vigent de règim local és anterior a la de transparència, que institueix la reclamació davant d'un òrgan independent i especialitzat (la GAIP, en el cas de Catalunya); que aquesta via de reclamació és voluntària i en cap cas perjudica l'accés a la jurisdicció contenciosa administrativa i, si escau, constitucional; que suposa un increment de les garanties jurídiques del dret a la informació que, si són a l'abast de la ciutadania en general, amb més raó han de poder ser accessibles als electes locals, que exerceixen un dret reforçat a la informació emparat en el de participació i representació política de l'article 23 de la Constitució; i que l'aplicació supletòria de la legislació de transparència, inclosa la reclamació davant de la GAIP, respecte del dret a la informació regulat per la legislació de règim local, té empara tant a la legislació bàsica (disposició addicional 1a. 2 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, LTAIPBGE), com a la disposició addicional 1a. 2 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG).

Tanmateix, segons els antecedents, la persona reclamant no formula pròpiament una sol·licitud d'accés a la informació pública, sinó una pregunta a un regidor de l'equip de govern. La Resolució de la GAIP 66/2017, de 22 de febrer, ja es va pronunciar a bastament sobre el diferent règim jurídic aplicable a ambdós tipus d'iniciatives dels electes locals, i sobre la base d'aquestes consideracions va resoldre inadmetre les Reclamacions 521/2016, 524/2016, 525/2016, 526/2016, 530/2016, 531/2016, 532/2016, 535/2016, 536/2016, 541/2016, 549/2016, 551/2016, 554/2016, 558/2016 i 559/2016 (acumulades), que també es plantejaven no en relació amb sol·licituds prèvies d'informació, sinó en relació amb preguntes a l'Alcaldia. Són plenament aplicables a aquest cas les consideracions i pronunciaments fets a la Resolució 66/2017 (reiterats a la Resolució 110/2017), que tot seguit es reproduïxen en part.

La normativa de règim local fa una regulació diferent per a les figures dels precs i de les preguntes de la que la mateixa legislació estableix per a l'accés dels electes locals a la informació. La Llei 7/1985,

de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (LRBRL) es refereix al dret dels electes a formular precés, preguntes i mocions (i també a sol·licitar sessions extraordinàries dels òrgans col·legiats dels que en són membres, a participar a les seves sessions i votacions, a conèixer amb antelació les convocatòries i a tenir a la seva disposició la documentació corresponent) al seu article 46; en canvi, el seu dret d'accés a la informació és regulat al 77, que obliga al govern municipal a resoldre les sol·licituds en el termini màxim de cinc dies. Aquesta dualitat en la regulació d'una i de les altres iniciatives es manifesta també al Text Refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC), aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que dedica l'article 164 a regular amb un cert detall el dret dels electes locals a la informació, mentre que el seu dret a formular precés i preguntes i a la participació en els òrgans col·legiats és regulat a altres preceptes (articles 98 a 103 i 165).

Tot i que sovint poden tenir trets comuns (per exemple, moltes vegades l'objecte de determinats precés i preguntes és obtenir informació i unes i altres iniciatives poden servir per exercir funcions de control del govern municipal), precés i preguntes, per una banda, i sol·licituds d'informació, per l'altra, tenen significació i dinàmiques diferents. Mentre que les sol·licituds d'informació són manifestació del dret a la informació, que és objecte d'una regulació precisa per la legislació de règim local (fins al punt de garantir que han de ser objecte de resolució administrativa, que es presumeix estimatòria en cas de silenci administratiu) i es pot exercir de forma autònoma, amb diversitat de contextos i finalitats, els precés i preguntes són iniciatives de naturalesa molt més política que estrictament jurídica (no està clar que s'hagin de resoldre per acte administratiu i menys encara que la manca de resolució expressa en termini tingui efectes estimatoris, com és el cas de les sol·licituds d'informació), sovint vinculades al desenvolupament de les sessions dels òrgans col·legiats, fins al punt que poden formar part del seu ordre del dia, amb continguts usualment més relacionats amb l'impuls (els precés) o el capteniment (les preguntes), que amb la sol·licitud d'informació en sentit estricte, i si el seu objecte és aquest darrer, poden abastar el requeriment d'elaborar informació sobre un assumpte determinat i no limitar-se, com passa amb les sol·licituds d'informació en sentit estricte, a accedir a la informació existent; probablement per això, el termini donat per resoldre els precés i preguntes (un mes) és substancialment més llarg que el previst per a les sol·licituds d'informació (4 dies segons l'article 164 TRLMRLC).

És molt qüestionable que es puguin servir d'un procediment de garantia instituït per l'LTAIPBG amb la finalitat de fer efectiu el dret d'accés a la informació pública, com és la Reclamació davant la GAIP, iniciatives que s'anomenen a si mateixes com a precés o preguntes (defugint voluntàriament la de sol·licituds d'informació), iniciatives a les quals la legislació de règim local fa objecte d'una regulació diferent de la prevista per a les sol·licituds d'informació.

Per les raons exposades, procedeix inadmetre aquesta Reclamació. Això no treu, tanmateix, que la persona reclamant pugui formular una iniciativa similar en qualitat de sol·licitud d'informació

municipal, a l'empara de l'article 164 TRLMRLC, i obtenir, si cal, la protecció de la Reclamació davant la GAIP.

2. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 27 de juny de 2017, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la Reclamació 271/2017 perquè el seu objecte no és una sol·licitud d'informació pública.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 271/2017 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 27 de juny de 2017

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.